

Ca și cum am împărți aceeași inimă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Noi două trupuri albe topite-n călimara
Destinului ambiguu am ridicat povara
Acestei lumi corupte de demoni și iluzii,
Am răsturnat guverne și-am răspândit confuzii,

Dar unul pentru altul am fost dovada vie
Că nu e rațiune și nici anatomie
Să ne separe visul... Iubirea mea, sub stern
Același cord măsoară un anotimp etern.

De necrezut e gândul că donator posibil
Aș mai găsi vreodată, doar tu ești compatibil
Cu tot ce mă încântă, trăiesc în poezia
Care sfidează Iadul și fiziologia.

- Suntem nebunii care trăiesc cu jumătatea
Din inima ce bate sfidând realitatea
Acestei lumi obscure ce nu mai știe sensul
Iubirii care-mbracă de veacuri universul.

Suntem dovada certă că nu e chirurgie
Să ne despartă visul, aceeași poezie
Ne-a așezat pe calea destinelor pereche
Într-o poveste nouă, și totuși, cât de veche

E veșnicia castă pe care-am construit-o,
Cu inima aceasta, în pieptul tău, iubito,
Palpit profund, anarhic, aprins, ireversibil,
Ți-s donator de suflet de-a pururi compatibil.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș